

Brüsszel, 2025. október 21.
(OR. en)

14303/25

ENV 1065
CLIMA 454
AGRI 512
FORETS 92
ENER 543
TRANS 482
IND 442
SAN 651

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2025. október 21.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	13877/25
Tárgy:	A vízügyi rezilienciára vonatkozó európai stratégia – A Tanács következtetései

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti témáról szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2025. október 21-i, 4126. ülésén jóváhagyott.

A vízügyi rezilienciára vonatkozó európai stratégia

– A Tanács következtetései –

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

1. EMLÉKEZTET az európai zöld megállapodásra¹, a vízzel kapcsolatos uniós vívmányokra, a nyolcadik környezetvédelmi cselekvési programra² és az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére (különösen a 6. fenntartható fejlődési célra)³;
2. EMLÉKEZTET egyrészt arra, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése 2015-ben emberi jogként ismerte el a biztonságos és tiszta ivóvízhez és a szanitációhoz való hozzáférést⁴, másrészt az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által 2023. december 18-án elfogadott, többek között az egészségügyi létesítményekben biztosított egyetemes vízellátási és szanitációs szolgáltatásokról szóló határozatra⁵, valamint az ENSZ Környezetvédelmi Közgyűlése által 2024. március 1-jén elfogadott, a hatékony és fenntartható vízpolitikákról szóló határozatra⁶;

¹ 15051/19 + ADD 1 – COM(2019) 640 final.

² HL L 114., 2022.4.12., 22. o.

³ [Sustainable Development Goals: 17 Goals to Transform our World | United Nations](#)
(Fenntartható fejlődési célok: 17 cél világunk átalakításához | ENSZ)

⁴ [A/RES/70/169.](#)

⁵ [A/RES/78/130.](#)

⁶ [UNEP/EA.6/Res. 13.](#)

3. EMLÉKEZTET korábbi tanácsi következtetésekre, többek között *az EU áradásokkal szembeni rezilienciájáról*⁷, *az elsivatagosodásról, a talajdegradációról és az aszályról*⁸, *a nyolcadik környezetvédelmi cselekvési programról*⁹, *a mezőgazdasági termelők középontba helyező, 2027 utáni közös agrárpolitikáról (KAP)*¹⁰ szóló, illetve a *„Vízügyi kérdések az Unió külső tevékenységében”* című¹¹ következtetésekre;
4. EMLÉKEZTET az Európai Tanács 2023. március 23-i következtetéseire¹²;
5. EMLÉKEZTET az európai felkészültségi unióra vonatkozó stratégiáról szóló közös közleményre¹³, az „Uniós készletfelhalmozási stratégia: Az EU válsághelyzetekre való tárgyi felkészültségének megerősítése” című közleményre¹⁴ és a „Jövőkép a mezőgazdaság és az élelmiszer-ágazat számára” című közleményre¹⁵;
6. EMLÉKEZTET a vízügyi rezilienciára vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2025. május 7-i európai parlamenti állásfoglalásra¹⁶, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az uniós kék megállapodásról szóló, 2023. október 26-i nyilatkozatára¹⁷;

⁷ 16841/24.

⁸ 14146/24.

⁹ 11326/24 + COR 1.

¹⁰ 16694/24.

¹¹ 14108/21.

¹² EUCO 4/23.

¹³ JOIN(2025) 130 final.

¹⁴ COM(2025) 528 final.

¹⁵ COM(2025) 75 final.

¹⁶ [Az Európai Parlament állásfoglalása a vízügyi rezilienciára vonatkozó európai stratégiáról.](#)

¹⁷ [Uniós kék megállapodás | EGSZB.](#)

I. ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTELEK

7. ÜDVÖZLI a vízügyi rezilienciára vonatkozó európai stratégia elfogadását, amely időszerű és alapvető keretet nyújt ahhoz, hogy az emberek, az ökoszisztémák, a fenntartható élelmiszerrendszerek és a gazdaság számára biztosítva legyen a víz a változó éghajlatra, a fokozott vízhiányra és aszályokra, valamint az ökoszisztémákra nehezedő súlyos nyomásra – többek között a növekvő szennyezésre – tekintettel, és HANGSÚLYOZZA az európai óceánügyi paktummal, továbbá az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára és a kockázatkezelésre vonatkozó, küszöbön álló európai kezdeményezéssel fennálló kapcsolatokat;
8. HANGSÚLYOZZA a stratégiában kiemelt, a „forrástól a tengerig” megközelítés fontosságát, és ÜDVÖZLI a Bizottság azon szándékát, hogy megerősíti ezt a megközelítést, ugyanakkor csökkenti a tagállamokra nehezedő terheket a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv felülvizsgálatára irányuló javaslat révén;
9. NYOMATÉKOSÍTJA, hogy a vízügyi reziliencia olyan kulcsfontosságú horizontális kérdés, amely szoros együttműködést tesz szükségessé az uniós intézmények, a tagállamok és az érdekelt felek között és azokon belül a társadalom valamennyi szintjén, és MÉLTÁNYOLJA, hogy egyes tagállamok elfogadtak a vízügyi rezilienciára vonatkozó nemzeti stratégiákat;

10. NYOMATÉKOSÍTJA, hogy sürgősen helyre kell állítani és védeni kell a vízkörforgást, amely a vízellátásunk és az egészséges ökoszisztémák alapja, és amely módot kínál a szélsőséges vízügyi események – például az árvizek és aszályok – éghajlatváltozással kapcsolatos előfordulásaival, valamint az édesvizek és a tengervizek, többek között a parti vizek és az átmeneti vizek hőmérsékletének emelkedésével szembeni nagyobb mértékű reziliencia biztosítására, és KIEMELI annak fontosságát, hogy az éghajlatváltozási forgatókönyveket beépítsék a hosszú távú vízügyi tervezésbe és infrastruktúra-fejlesztésbe, összhangban az IPCC értékeléseivel;
11. HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy minden ágazatban fokozzák az uniós vízügyi rezilienciát, megerősítve az uniós gazdaság és vízügyi ágazat versenyképességét, garantálva az élelmezés- és energiabiztonságot, javítva a válsághelyzetekre való felkészültséget, továbbá biztosítva az ivóvízhez és a szanitációhoz való hozzáférést mindenki számára, valamint az egyéb vízkészletekhez való hozzáférést;
12. NYOMATÉKOSÍTJA, hogy javítani kell a vízszolgáltatásokat és az elosztó infrastruktúrát, és valamennyi közösség számára biztosítani kell a vízhez való méltányos hozzáférést, különösen a szigeteken, valamint a távoli és rosszul ellátott területeken. Ez magában foglalja a meglévő hálózatok korszerűsítésébe való beruházást, innovatív új megoldások kifejlesztését, a vízvesztesség csökkentését és a vízellátó rendszerek hatékonyságának javítását;

13. NYUGTÁZZA a jelenlegi geopolitikai helyzetet és azt, hogy az milyen külső fenyegetéseknek és feltételeknek teszi ki az Európai Uniót, és HANGSÚLYOZZA, hogy az e stratégiában foglalt intézkedések végrehajtása nem járhat negatív hatással a tagállamok védelmi képességeire nézve; HANGSÚLYOZZA, hogy a vízbiztonság stratégiai prioritás az Unió számára, és hogy a vízszolgáltatások létfontosságú társadalmi funkciókat töltenek be, valamint KIEMELI a vízügyi rezilienciára irányuló intézkedések gazdasági előnyeit;
14. FELKÉRI a Bizottságot, hogy számoljon be a stratégia végrehajtásának előrehaladásáról, és 2027-ig végezze el az intézkedések és a tervezett következő lépések végrehajtása terén elért eredmények félidős értékelését, a tagállamok rendszeres bevonása mellett;

II. VÉGREHAJTÁS

15. KIEMELI, hogy sürgősen javítani kell a hatályos uniós vízügyi jogszabályok ágazatokon átívelő végrehajtását, és ELISMERI, hogy a finanszírozás és az emberi erőforrások hiánya jelentősen akadályozta a végrehajtást;
16. FELKÉRI az Európai Bizottságot, hogy a teljes körű és hatékony végrehajtás megvalósítása érdekében támogassa a tagállamokat a vízgyűjtő- és árvízkezelési tervek legutóbbi értékelései során azonosított végrehajtási hiányosságok kezelésében, valamint segítse a tagállamokat a rendelkezésre álló uniós finanszírozás felhasználása és a legjobb gyakorlatok megosztása terén, továbbá haladéktalanul kezdje meg a bejelentett strukturált párbeszédet valamennyi tagállammal;

17. ARRA ÖSZTÖNZI a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy szisztematikusabban építsék be a vízügyi rezilienciát a finanszírozásba, a szakpolitikákba és az ágazatokba, például a mezőgazdaságba, az iparba, a bioökonómiába, a vidék- és városfejlesztésbe és a turizmusba, előmozdítva mindeközben az integrált és fenntartható vízgazdálkodási megközelítést – beleértve a „forrástól a tengerig” megközelítést –, az innovatív technikai megoldások és a természet alapú megoldások ötvöztetését, a körforgásos gazdaságot, a vízhatékonyág elsődlegességének elvét és a „szennyező fizet” elvet;
18. ELISMERI, hogy a természet alapú megoldások – amennyiben lehetségesek – hatékony, fenntartható és többszörös előnnyel járó intézkedésként milyen fontosak a vízügyi reziliencia fokozása, az ökoszisztémák helyreállítása és fenntartása, valamint a vízzel kapcsolatos kihívások kezelése szempontjából, és HANGSÚLYOZZA, hogy az alkalmazásukat oly módon kell megvalósítani, amely biztosítja az optimális egyensúlyt és a szinergiákat a technikai és mérnöki megoldásokkal;
19. ELISMERI, hogy a megoldásoknak és az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti nemzeti, regionális és helyi különbségeket, beleértve a legkülső régiókat is, mindennek előtt a különböző földrajzi, hidrológiai, éghajlati viszonyokat, ökoszisztéma-állapotokat, valamint infrastrukturális, gazdasági és társadalmi feltételeket;

20. ELISMERI azokat a vízzel kapcsolatos sajátos kihívásokat, amelyekkel számos sziget és szigeten fekvő tagállam szembesül, beleértve azt is, hogy az édesvízkészletekhez való hozzáférésüket ismétlődő korlátozottság jellemzi;
21. HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy az e stratégiában foglalt intézkedések végrehajtása során a tagállamokra és a magánszektorra ne rójanak további adminisztratív és pénzügyi terheket, és lehetőség szerint csökkentsék azokat;
22. NYOMATÉKOSÍTJA, hogy biztosítani és támogatni kell a vízgazdálkodással kapcsolatos kérdésekben – többek között az árvizek és az aszályok tekintetében is – a szélesebb körű és időszerűbb, határokon átnyúló együttműködést és koordinációt, és ELISMERI a határokat átlépő vizek tekintetében a felső és alsó szakaszokon fekvő tagállamok és régiók sajátos kihívásait;
23. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy a vízhiány kezelése és a vízügyi reziliencia fokozása természetalapú megoldások – például vizes élőhelyek – és technikai megoldások – például a víz mezőgazdaságon túli újrafelhasználása és a fenntartható sótalánítás – révén történjen, és arra ÖSZTÖNZI az Európai Bizottságot, hogy fontolja meg a víz öntözésen túli biztonságos újrafelhasználására vonatkozó előírások kidolgozását, ugyanakkor HANGSÚLYOZZA, hogy tiszteletben kell tartani a tagállamok sajátos körülményeit, és fenn kell tartani a víz újrafelhasználásáról szóló rendeletben előírt rugalmasságot és eltéréseket;

III. FELKÉSZÜLTSEG ÉS BIZTONSÁG

24. HANGSÚLYOZZA, hogy a vízügyi reziliencia központi szerepet játszik a válsághelyzetekre való felkészültség, a stratégiai autonómia, a társadalmi és pénzügyi stabilitás, a környezeti fenntarthatóság és az élelmezésbiztonság szempontjából, különösen az egyre fokozódó vízhiányra, aszályokra, árvizekre, szennyezésre és infrastrukturális sebezhetőségekre, valamint az ezekhez kapcsolódó biztonsági vonatkozásokra és a belvízi hajózás kérdéseire tekintettel;
25. KIEMELI, hogy a vízszennyezést – ideértve a tápanyagfelesleget, valamint a környezetben tartósan megmaradó és az újonnan felmerülő szennyező anyagokat, például a per- és polifluor-alkil anyagokat (PFAS-ek), köztük a trifluorecetsavat (TFA) – a forrásánál kell kezelni és megelőzni, és FELSZÓLÍTTA az Európai Bizottságot, hogy az EU szennyezőanyag-mentességi cselekvési tervével és a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégiával összhangban tegye meg a szükséges intézkedéseket a legkárosabb vegyi anyagok fokozatos kivezetése érdekében; HANGSÚLYOZZA, hogy az Uniónak sürgősen, a forrásuknál kell kezelnie azokat a szennyező anyagokat, amelyek kockázatot jelentenek létfontosságú ivóvízforrásainkra nézve, különös tekintettel az ivóvízre, a környezetminőségi előírásokra és a felszín alatti vizekre vonatkozó irányelvekben felsorolt szennyező anyagokra, valamint KIEMELI, hogy el kell érni az európai vizeknek a hatályos jogszabályokban – például a víz-keretirányelvben – előírt jó minőségi és mennyiségi állapotát;
26. ÜDVÖZLI, hogy az Európai Bizottság 2026-ban az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciára és a kockázatkezelésre vonatkozó európai kezdeményezést kíván elfogadni, és KIEMELI, hogy biztosítani kell az összhangot a vízügyi rezilienciára vonatkozó stratégiával; HANGSÚLYOZZA, hogy a vízügyi reziliencia szerepet játszik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban, mégpedig többek között a természetalapú és a technikai megoldások, a fenntartható vízgazdálkodás és a reziliens infrastruktúrák révén;

27. TÁMOGATJA az EU vízügyi infrastruktúrája biztonságának, valamint az árvizekre és aszályokra vonatkozó valós idejű korai előrejelző rendszereinek a megerősítését, továbbá a Kopernikusz fejlesztését, többek között egy vízügyi adatközpont azzal a céllal történő kialakítása révén, hogy ki lehessen aknázni a Föld-megfigyelésben a vízgazdálkodás támogatása szempontjából rejlő lehetőségeket; HANGSÚLYOZZA, hogy fontos nyílt és méltányos hozzáférést biztosítani ezen eszközökhöz és adatokhoz, valamint megfelelő pénzügyi és technikai támogatást nyújtani a hatékony felhasználásukhoz;
28. KIEMELI, hogy foglalkozni kell a vízügyi reziliencia biztonsági vonatkozásaival, beleértve a vízellátás, a szennyvíz-infrastruktúrák és a vízminőség külső zavarokkal szembeni rezilienciáját, ideértve a szabotázszt, a kibertámadásokat és más külső fenyegetéseket is;

IV. VERSENYPÉSSÉG, DIGITALIZÁCIÓ ÉS INNOVÁCIÓ

29. TÁMOGATJA a stratégia azon célját, hogy a jogszabályok egyszerűsítése és az adminisztratív terhek csökkentése révén előmozdítsa a versenyképes víztudatos gazdaságot;
30. TÁMOGATJA, hogy szükség esetén valamennyi ágazatban csökkenteni kell a vízigényt, valamint azt is, hogy javítani kell a hatékonyságot, adott esetben elő kell mozdítani a nem hagyományos vízkészletek használatát, kezelni kell a vízszivárgással és az előregedő infrastruktúrákkal kapcsolatos problémákat, fel kell lépni az illegális vízkivétel ellen, fokozni kell a zöld-kék-szürke infrastrukturális megoldásokat, és csökkenteni kell a túlzott mértékű vízkivételt, tiszteletben tartva mindeközben a nemzeti és regionális különbségeket;

31. HANGSÚLYOZZA a nem hagyományos vízkészleteknek – köztük a kezelt szennyvíz biztonságos újrafelhasználásának és a fenntartható sótanításnak – a stratégiai és alapvető szerepét, különösen a korlátozott mennyiségű hozzáférhető édesvízzel rendelkező tagállamok esetében;
32. TISZTÁBAN VAN AZZAL, hogy a mezőgazdaság és az élelmiszer-termelés stratégiai ágazatot jelent az Európai Unió számára; KIEMELI, hogy az élelmiszerbiztonság garantálása versenyképes és gazdaságilag életképes mezőgazdasági ágazat meglétét feltételezi, és HANGSÚLYOZZA, hogy az élelmiszerbiztonság biztosításához megfelelő mennyiségű jó minőségű vízre és arra van szükség, hogy kezeljük az agrár-élelmiszeripari ágazat vízigényét és az általa a vízkészletekre gyakorolt hatásokat, valamint hogy csökkentsük a vízvesztéseket, és támogassuk a fenntartható gazdálkodási gyakorlatokat és technológiákat a mezőgazdasági ágazat vízügyi rezilienciájának növelése érdekében, mindeközben fenntartva és gyarapítva a víziökoszisztéma-szolgáltatásokat;
33. ÜDVÖZLI a Bizottságnak a *vízhatékonyság elsődlegességének* elvéről szóló ajánlását és a vízhatékonysági célok közös módszertanának kidolgozását, tiszteletben tartva ugyanakkor a nemzeti és regionális különbségeket, beleértve a hidroklimatikus különbségeket, elismerve a vízhez kapcsolódó sajátos kihívásokat, valamint figyelembe véve a már elért eredményeket és az eltérő kiindulási pontokat;
34. ARRA ÖSZTÖNZI az Európai Bizottságot, hogy támogassa a vízfogyasztást csökkentő technológiák kifejlesztését az olyan kulcsfontosságú ágazatokban, mint az energia, az ipar, a mezőgazdaság, az építőipar és a turizmus;

35. SZORGALMAZZA a digitális eszközök használatát a vízügyi infrastruktúra monitorozásának, elemzésének, az azzal kapcsolatos jelentéstételnek, vizuális megjelenítésének és irányításának, valamint a nyilvánosság tájékozottságának a javítása érdekében, mivel ezzel ágazatokon és iparágakon átívelően lehet javítani a vízgazdálkodást és növelni a vízhatékonyságot, felhívva a figyelmet különösen a kis- és középvállalkozások és a mikrovállalkozások támogatásának szükségességére, valamint TÁMOGATJA a vízügyi ágazat digitalizációjára vonatkozó uniós szintű cselekvési terv kidolgozását, ideértve az intelligens fogyasztásmérést, a távellenőrzést, továbbá a mesterséges intelligencia használatát a szélsőséges hidrológiai események előrejelzése és a műveletek optimalizálása céljából;
36. HANGSÚLYOZZA, hogy a vízgazdálkodás és a vízügyi technológiák terén kutatásra és innovációra van szükség a versenyképesség megerősítése, a beruházások ösztönzése, valamint az európai vállalkozások fellendítése és az európai tudományos és kutatási intézmények megerősítése érdekében, továbbá KIEMELI, hogy a kutatásnak és az innovációnak valamennyi szakaszra ki kell terjednie, beleértve a kutatást, a kísérleti projekteket és a kezdeti végrehajtást is, hogy ezáltal támogatni lehessen a vízügyi rezilienciát szolgáló technológiák bővítését, piaci elterjedését és alkalmazását;
37. HANGSÚLYOZZA, hogy a vízgazdálkodás terén meg kell erősíteni a szakképzés és a felsőoktatás kapacitásait annak érdekében, hogy megfelelő emberi erőforrásokat lehessen biztosítani a vízügyi ágazat számára, és KIEMELI, hogy a gyermekeket, a fiatalokat és az iskolákat minden szinten megcélzó, illetve a nagyközönség számára biztosított oktatási és figyelemfelkeltő kampányokat kell folytatni és azokhoz pénzügyi támogatást kell nyújtani, valamint TÁMOGATJA a vízhez kapcsolódó tanulmányi programok és szakmai képzések kidolgozását, hogy ezáltal hosszú távú szakértelmet lehessen kiépíteni az ágazaton belül;
38. SZORGALMAZZA a lakosság felelősségteljes vízhasználattal kapcsolatos tájékozottságának növelését, és azt, hogy a vízügyi rezilienciára vonatkozó európai stratégia végrehajtására az uniós polgárokkal – és köztük is mindenekelőtt a fiatalokkal – együtt kerüljön sor, valamint ÖSZTÖNZI a fogyasztók tájékozottságának növelését a termékek vízlábnyomával kapcsolatban;

V. FINANSZÍROZÁS ÉS BERUHÁZÁSOK

39. ELISMERI, hogy a vízügyi rezilienciára vonatkozó menetrend végrehajtásához jelentős beruházásokra van szükség, és HANGSÚLYOZZA, hogy megfelelő és hozzáférhető finanszírozást kell biztosítani úgy a köz-, mint a magánforrások – többek között a rendelkezésre álló uniós finanszírozás – mozgósítása révén, tiszteletben tartva ugyanakkor a technológiasemlegesség elvét a vízügyi ágazaton belül;
40. NYUGTÁZZA a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozó európai bizottsági javaslatban szereplő, a vízügyi rezilienciához kapcsolódó elemeket, beleértve a vízügyi reziliencia előmozdításának lehetőségeit a közös agrárpolitika és más programok keretében;
41. FELHÍVJA A FIGYELMET a tagállamok eltérő körülményeire; TISZTÁBAN VAN VELE, hogy a települési szennyvíz kezeléséről szóló felülvizsgált irányelv, az ivóvíz-irányelv, a természet helyreállításáról szóló rendelet és a víz-keretirányelv további követelményeket vezetnek be, amelyek jelentős finanszírozási igényeket támasztanak;
42. ÜDVÖZLI az Európai Beruházási Bank vízügyi rezilienciára vonatkozó programját, valamint a *fenntartható vízgazdálkodási tanácsadó eszköz* létrehozását a tervezett projektek bővítése és a tagállamok és a régiók támogatása érdekében, melyek célja többek között az is, hogy a vízügyi infrastruktúra rezilienciáját a különböző tagállamok sajátos körülményeihez igazítva lehessen növelni;

43. SÜRGETI a tagállamokat, hogy mozgósítsanak magánfinanszírozást és használjanak fel rendelkezésre álló uniós forrásokat a vízügyi rezilienciára irányuló projektek céljára, valamint FELSZÓLÍTTA az Európai Bizottságot, hogy aktívan támogassa a tagállamokat a hatályos jogszabályok végrehajtásában és e stratégia céljainak az elérésében;
44. SZORGALMAZZA a fenntartható vízhasználatra – a víztudatos technológiákat és gyakorlatokat, valamint az ágazatokon átívelő természet alapú megoldásokat is ideértve – irányuló gazdasági ösztönzők, továbbá az induló és növekvő innovatív vállalkozásokkal kapcsolatos kezdeményezéseket támogató gazdasági ösztönzők alkalmazását; KIEMELI, hogy a víz-keretirányelv rendelkezéseivel összhangban figyelembe kell venni a vízszolgáltatások költségeinek megtérülésére vonatkozó elvet;
45. HANGSÚLYOZZA, hogy a vízügyi infrastruktúrába irányuló szükséges beruházások értékelésekor figyelembe kell venni a tétlenség költségeit;

VI. GLOBÁLIS FELLÉPÉS

46. TISZTÁBAN VAN VELE, hogy a vízügyi reziliencia és a globális vízkörforgás védelme elengedhetetlen a fenntartható fejlődéshez, valamint az emberi jogok, a béke és a stabilitás megvalósításához, és tudatában van annak, hogy a vízkészletek, a vízügyi ágazatban dolgozók és az infrastruktúra konfliktusövezeteken belüli biztonságának és védelmének támogatása céljából biztosítani kell a nemzetközi humanitárius jognak való megfelelést;

47. HANGSÚLYOZZA, hogy fokozott globális vízdiplomáciai tevékenységre van szükség, és KIEMELI, hogy a vízpolitikát hatékonyan integrálni kell a globális menetrendbe és más olyan nemzetközi folyamatokba, amelyek célja, hogy a meglévő többoldalú fórumokra építve összehangoltabb előrehaladást lehessen elérni;
48. HANGSÚLYOZZA, hogy az EU vezető és összekötő szerepet tölt be a fenntartható és inkluzív vízgazdálkodás globális szintű előmozdításában, beleértve a jobb vízügyi irányítást, az integrált vízkészlet-gazdálkodást, a vízpolitika más globális folyamatokban való megfelelőbb általános érvényesítését, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, az ivóvízhez és a szanitációhoz való hozzáférést mindenki számára, valamint a „forrástól a tengerig” megközelítés javítását;
49. ELISMERI, hogy a tagállamok és az Európai Unió hatáskörei eltérnek; ÜDVÖZLI a többoldalú konferenciák, koalíciók és partnerségek keretében annak érdekében folytatott szoros együttműködést, hogy sor kerülhessen a vízpolitika kormányközi folyamatokban való általános érvényesítésére, valamint hogy ambiciózus és cselekvésorientált eredményeket lehessen elérni; HANGSÚLYOZZA, hogy a vízügyi reziliencia stratégiai jelentőséggel bír az EU versenyképességének és rezilienciájának globális szintű megerősítésében, valamint SZORGALMAZZA az EU külső pénzügyi eszközeinek e célra történő felhasználását, többek között a Global Gateway stratégia révén;
50. KIEMELI a határokon átnyúló vízgyűjtő területekkel kapcsolatos nemzetközi együttműködés megerősítésének fontosságát, és FELSZÓLÍT a tagjelölt országokkal és a szomszédos régiókkal – mindenekelőtt a Duna vízgyűjtő területén, valamint a Földközi-tenger és a Fekete-tenger térségében –, továbbá a stratégiai partnerekkel globális szinten folytatandó további együttműködésre, és ELISMERI a kétoldalú megállapodásoknak és a legjobb gyakorlatok cseréjének az értékét a fenntartható vízhasználat javítása és a vízkészletekkel kapcsolatos konfliktusok kockázatának csökkentése szempontjából;

51. ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU szilárdan elkötelezett az ENSZ globális vízügyi menetrendje mellett, és FELSZÓLÍT egyfelől az ENSZ EGB Határvízi Egyezményéhez való csatlakozásnak és az egyezmény alkalmazásának az előmozdítására, másfelől pedig az egyezmény platformjának és eszközeinek a felhasználására, valamint a vízfolyásokról szóló ENSZ-egyezmény alkalmazására; ÖSZTÖNZI a vízre és az alapvető köztisztaságra vonatkozó rendszerszintű ENSZ-stratégia végrehajtását, valamint azt, hogy a vízpolitika az ENSZ80-kezdeményezés keretében horizontális kérdésként kerüljön figyelembevételre;
52. TÁMOGATJA, hogy az ENSZ 2026-ban és 2028-ban ambiciózus, inkluzív és cselekvésorientált vízügyi konferenciát rendezzen, és FELSZÓLÍT arra, hogy az említett időkereten túl is működjön egy vízzel kapcsolatos, rendszeres jellegű kormányközi ENSZ-folyamat;
53. EMLÉKEZTET a vízügyi reziliencia biztonsági dimenziójára, elismerve a vízügyi reziliencia által az instabilitás megelőzésében és a béke előmozdításában világszerte betöltött szerepet, és HANGSÚLYOZZA, hogy sürgősen fel kell lépni a vízrendszerek, a vízkörforgás és azok hosszú távú fenntarthatósága ellen irányuló háborús bűncselekményekkel szemben, valamint ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy határozottan elítéli Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúját, amely az ENSZ Alapokmányának és a nemzetközi jognak a nyilvánvaló megsértését jelenti.
-